

Scrisoare Duhovnicească

MITROPOLIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ
PENTRU GERMANIA, EUROPA CENTRALĂ ȘI DE NORD

ANUL XVII, NR.7-8 (195-196)/2013 BULETIN DE INFORMAȚII IULIE-AUG.2013

Măicuța noastră după Duh, Maica Vieții

Când sufletul e în iubirea lui Dumnezeu, cât de bune, cât de plăcute și vesele sunt atunci toate. Dar, chiar și în iubirea lui Dumnezeu sunt întristări și, cu cât e mai mare iubirea, cu atât mai mari sunt și întristările.

Maica Domnului n-a păcătuit niciodată, nici măcar cu un singur gând, nici n-a pierdut vreodată harul, dar și în ea au fost mari întristări; iar când stătea lângă cruce, atunci întristarea ei a fost nemăsurată ca oceanul și chinurile sufletului ei au fost neasemănat mai mari decât chinurile lui Adam la izgonirea din rai... Și dacă a rămas în viață, e numai pentru că a întărit-o puterea Domnului, fiindcă Domnul a vrut ca ea să vadă Învierea Lui și, după Înălțarea Lui, să rămână pe pământ spre mângâiere și bucurie apostolilor și noului popor creștin.

Noi nu ajungem la deplinătatea iubirii Maicii Domnului și de aceea nu putem înțelege pe deplin întristarea ei. Iubirea ei era desăvârșită. Ea iubea nemăsurat de mult pe Dumnezeu și Fiul ei, dar iubea cu o mare iubire și norodul. Și ce n-a trăit ea atunci când oamenii pe care-i iubea atât de mult și a căror mântuire o dorea până la capăt, au răstignit pe Fiul ei preaiubit? Așa cum iubirea Maicii Domnului e nemăsurată și neînțeleasă, așa și întristarea ei e nemăsurată și neînțeleasă pentru noi.

O, Fecioară Precurată, Maica lui Dumnezeu, spune-ne nouă, copiilor tăi, cum iubeai pe Fiul și Dumnezeuul tău când trăiai pe pământ? Cum se veselea duhul tău de Dumnezeu, Mântuitorul tău [Lc 1, 47]? Cum priveai fața Lui preafrumoasă cu gândul că El este Cel pe Căruia Îi slujesc cu frică și dragoste toate puterile cerești? Spune-ne, ce simțea sufletul tău când țineai în brațele tale Pruncul minunat? Cum L-ai crescut? Care au fost durerile sufletului tău când, împreună cu Iosif, L-ai căutat vreme de trei zile în Ierusalim? Ce chinuri ai trăit atunci când Domnul a fost dat spre răstignire și a murit pe cruce? Spune-ne, care a fost bucuria ta la Înviere și cum tânjea sufletul

tău după Înălțarea Domnului? Sufletele noastre sunt atrase să cunoască viața ta împreună cu Domnul pe pământ, dar tu n-ai vrut să așterni aceasta în scris și ai învăluit în tăcere taina ta.

Multe minuni și mile am văzut de la Domnul și de la Maica Domnului și nu pot să dau nimic în schimb pentru această iubire.

Ce aș putea da Preasfintei noastre Stăpâne pentru că nu s-a scârbit de mine în păcat, ci m-a cercetat și luminat cu milostivire? N-am văzut-o, dar Duhul Sfânt mi-a dat să o cunosc din cuvântul ei cel plin de har, și mintea mea se bucură și sufletul meu este atras spre ea cu atâta iubire, că și numai chemarea numelui ei e dulce inimii.

Într-o zi, pe când eram un tânăr frate sub ascultare, mă rugam înaintea icoanei Maicii Domnului și rugăciunea lui Iisus a intrat în inima mea și a început să se rostească de la sine. Într-o zi ascultam în biserică o citire din prorocul Isaia, iar la cuvintele: "Spălați-vă și vă veți curăți"

(Is 1, 16), mi-a venit gândul: "poate că Maica Domnului a păcătuit vreodată, chiar și numai cu gândul". Și, lucru uimitor, în inima mea, deodată cu rugăciunea, un glas mi-a spus lămurit "Maica Domnului n-a păcătuit niciodată, nici măcar cu gândul". Astfel, Duhul Sfânt a dat mărturie în inima mea curăția ei. Dar în timpul vieții ei pământești și în ea a fost o oarecare nedeplinătate și unele greșeli, dar fără de păcat. Se vede aceasta din Evanghelie atunci când, întorcându-se de la Ierusalim, nu știa unde era Fiul ei și L-a căutat împreună cu Iosif vreme de trei zile [Lc 2, 44-46].

Sufletul meu se înfricoșează și se

cutremură când se gândește la slava Maicii lui Dumnezeu. Mintea mea este slabă și inima mea e săracă și neputincioasă, dar sufletul meu se bucură și e atras să scrie despre ea măcar un cuvânt. Sufletul meu se înspăimântă de o asemenea îndrăzneală, dar iubirea mă împinge să nu ascund recunoștința mea față de milostivirea ei...

Chiar dacă viața Maicii Domnului e ca învăluită într-o tăcere sfântă, Bisericii noastre Ortodoxe Domnul i-a dat să cunoască că iubirea ei îmbrățișează întreaga lume și că, în Duhul Sfânt, ea vede toate noroadele de pe pământ și, asemenea Fiului ei, îi este milă de toți și miluiește pe toți.

Ah, dacă am ști cum iubește Preasfânta pe toți cei ce păzesc poruncile lui Hristos și cât îi este de milă și se întristează pentru cei ce nu se îndreaptă. Am simțit acest lucru pe mine însumi. Nu mint, spun adevărul înaintea feței lui Dumnezeu, pe Care sufletul meu Îl cunoaște: cu duhul am cunoscut-o pe Precurata Fecioară. N-am văzut-o, dar Duhul Sfânt mi-a dat să o cunosc pe ea și iubirea ei pentru noi. Dacă n-ar fi fost milostivirea ei, aș fi pierit de mult, dar ea a vrut să mă cerceteze și să mă lumineze să nu mai păcătuiesc. Ea mi-a spus: "Nu-i frumos pentru Mine să mă uit la tine să văd ce faci!" Cuvintele ei erau plăcute, liniștite și blânde, și ele au lucrat asupra sufletului meu. Au trecut de atunci mai mult de patruzeci de ani, dar sufletul meu n-a putut uita aceste cuvinte dulci și nu știu ce i-aș putea da în schimb eu, păcătosul, pentru dragostea ei față de mine, necuratul, și cum voi mulțumi bunei și milostivei Maici a Domnului.

Cu adevărat, ea este Ocrotitoarea noastră la Dumnezeu și chiar și numai numele ei bucură sufletul. Or, tot cerul și tot pământul se bucură de iubirea ei. Lucru minunat și neînțeles...Ea este bucuria și nădejdea noastră. Ea este Maica noastră după duh și, ca om, e aproape de noi după fire și tot sufletul creștinesc e atras spre ea cu iubire".

Cuviosul Silvan Athonitul

Sfântul Kilian, apostolul francilor

Kilian s-a născut în jurul anului 640 în Mullagh, County (Irlanda) într-o familie irlandeză - scoțiană însemnată. Încă din tinerețe Kilian a urmat regulile monahale ale Sf. Columban, căutând singurătatea, studiind științele timpului său, primind apoi hirotonia întru preot și apoi întru episcop. Acestea și alte informații ni s-au transmis prin intermediul celor două biografii dedicate Sf. Kilian în secolul al IX-lea... Întrucât acestea au fost scrise la vreo 100-150 de ani după moartea lui Kilian, mulți istorici consideră relatările acestora ca fiind legendare.

Este adevărat că nu tot ceea ce a fost fixat în scris corespunde probabil celor întâmplate, dar, totuși, nu trebuie pusă la îndoială veridicitatea celor transmise pe cale orală din generație în generație. ...

Se pare că Kilian a pornit împreună cu 12 prieteni însoțitori spre teritoriul Germaniei de astăzi, urmând modelul Mântuitorului Hristos și al Apostolilor Săi...

Se pare că frumusețea locului unde se află astăzi orașul Würzburg l-a determinat pe Kilian să rămână în acel loc. Mai întâi de toate, se pare că locuitorii acestui teritoriu i-au apreciat pe Kilian și pe însoțitorii săi pentru cunoștințele practice pe care aceștia le aveau legate de lucrarea pământului, de prelucrarea lemnului și despre creșterea animalelor.

Unii istorici consideră că prin creșterea nivelului de trai, a crescut în teritoriile din jurul orașului Würzburg de astăzi și interesul localnicilor pentru religia creștină, mulți acceptând să primească botezul.

Conform tradiției și ducele Gozbert a acceptat să fie botezat de către Kilian. În realitate, se pare că acesta era botezat, dar nu trăia conform învățăturilor Evangheliei (Alfred Wendehorst, Kilian, în: Neue Deutsche Biographie 11 (1977), 603).

Criticat de către Kilian pentru stilul său necreștin de viață, prin faptul că trăia cu

văduva fratelui său, Galiana, Gozbert s-a separat mai târziu de aceasta. Kilian și-a atras astfel ura acesteia, la fel cum pățise și Sf. Ioan Botezătorul cu Irodia-da. O căsătorie cu cumnata văduvă era acceptată de către Dreptul roman, dar nu de către Biserică.

În aceste condiții, Galiana a așteptat momentul pentru a se putea răzbuna. Gozbert fiind plecat la luptă, aceasta a dat ordin ca episcopul Kilian și cei doi însoțitori însemnați ai săi (preotul Colomat și diaconul Totnan) să fie omorâți... Se pare că trupurile celor 3 au fost aruncate în grajdul ducelui, pe locul unde se găsește astăzi biserica Neumünster.

În anul 752 prin inițiativa lui Bonifatie, episcopul Burkhard a găsit relicvele lui Kilian, declarându-l sfânt cu data de prăznuire pe 8 iulie. După tradiție, acesta ar fi găsit și Evanghelia care poartă numele Sf. Kilian și care se păstrată astăzi în biblioteca Universității din Würzburg, fiind de vorba de un manuscris care datează din secolul al VII-lea.

Primele mărturii care atestă cultul Sf. Kilian se găsesc pe calendarul Evangheliarului lui Godescalc, dar și pe manuscrisul unui Martirologiu al lui Beda Venerabilul. De asemenea, un manuscris al biografiei Passio minor din secolul al X-lea, conține și primele reprezentări iconografice ale sfântului Kilian.

Cultul început în cinstea sfântului Kilian în perioada carolingiană s-a menținut mai ales în ținutul francilor, unde și astăzi este ținută sărbătoarea acestuia, atunci când se organizează și un târg care-i poartă numele, în piața Talavera din orașul Würzburg.

Astăzi moaștele celor trei martiri se găsesc într-o raclă confecționată de către Heinrich Gerhard și așezată în cripta bisericii Neumünster. Capetele celor trei sfinți au fost depuse într-o raclă de cristal, care se găsește pe altarul domului din Würzburg, închinat Sf. Kilian.

Sf. Kilian este reprezentat în iconografie cu o sabie în mână, deoarece a fost decapitat. În multe reprezentări ține în mână cârja episcopală. În biserica care-i este închinată în orașul german Heilbronn, Sf. Kilian este reprezentat în trei ipostaze diferite. În icoanele ortodoxe el este reprezentat singur, sau împreună cu cei doi sfinți, alături de care a fost decapitat.

Sf. Kilian este astăzi patronul orașelor Würzburg, Heilbronn și Kostheim, dar și al ținutului francilor. El este invocat în rugăciune pentru vindecarea durerilor de ochi, împotriva durerilor la încheieturi, dar și împotriva bolilor reumatice.

Pr. drd. Alexandru Nan

Bucuria de a te simți înțeles

Nimeni nu știe ce este în sufletul omului, decât numai omul însuși și Dumnezeu. Sufletele noastre se întâlnesc în gânduri și în emoții și de multe ori tresaltă simțind că s-au unit. Când sufletele se întâlnesc unul cu altul, ele se cunosc și se înțeleg. În Duhul Sfânt sufletele sfinților se unesc și se recunosc și aceasta este adevărata bucurie.

Nimeni nu se bucură, decât regăsindu-se în altcineva. Numai în Duhul Sfânt oamenii se pot cunoaște unul pe altul și pot trăi bucuria deplinei regăsiri, pentru că în afara de această întâlnire totul este nedeplin și schimbător.

Pe pământ noi ne cunoaștem în parte și asta din cauză că sufletele noastre sunt împărțite din pricina multelor dorințe. Oamenii au obiceiul să se identifice cu propriile dorințe și din aceasta cauză se îndepărtează de ei înșiși. Atunci când doi oameni cu dorințe comune se întâlnesc, ei se bucură și se împrietenesc. Văzând în celălalt doar propriile dorințe, ei ajung să creadă că se cunosc unul pe altul și că se înțeleg.

Viața însă ne schimbă pe toți, pentru că unele sunt dorințele copiilor, altele ale tinerilor, altele ale oamenilor cuprinși de griile familiei și altele ale bătrânilor. Viața ne arată că prietenii se leagă la tinerețe, dar arareori vei găsi un bătrân care să poată spune despre cineva că îi este prieten. Oamenii se despart din cauza că dorințele lor se schimbă.

Singurătatea sufletească în care petrec majoritatea oamenilor ne descoperă cât de puțin ne cunoaștem unul pe altul și cât de puțin ne cunoaștem pe noi înșine.

Ca orice om, am căutat și eu să mă înțeleg pe mine însumi. În tot acest răstimp am înțeles că nu este pe pământ o bucurie mai mare decât aceea de a te regăsi în altcineva, pentru că atunci simți că tot ce ai trăit și ai acumulat în decursul vieții tale nu este o minciună.

Atunci când te regăsești într-un om, simți că îl iubești. Îl iubești pentru că te iubești pe tine? Da. Dar oare eu mă iubesc pe mine? Cred că nu. Și atunci cum mă pot iubi pe mine în celălalt? Tocmai pentru că pe noi înșine nu putem să ne iubim decât în celălalt și nu iubim atât ceea ce suntem, cât ceea ce am putea să fim și poate ceea ce ar trebui să fim.

Din copilarie și până acum eu am iubit mulți oameni. I-am iubit omenește, nu duhovnicește, așa cum iubesc majoritatea oamenilor.

L-am iubit pe tatăl meu pentru că era puternic, am iubit-o pe mămică pentru că ea mă iubea pe mine, am iubit-o pe sora mea pentru că mă gândeam că este

singurică și l-am iubit pe fratele meu pentru că semăna cu mine. Mai apoi, l-am iubit pe un oarecare profesor de sport, pentru că avea mușchi și putea să facă acrobații cum nu mai văzusem. Mai apoi l-am iubit pe profesorul meu de pictură, pentru că desena și picta așa cum eu nu mai văzusem. Mai apoi, ca orice om, m-am îndrăgostit de o fată pentru că mi se părea că o fată ca aceea eu nu mai văzusem.

În sfârșit, m-am minunat pe rând de Coșbuc, Eminescu, Bacovia, Trakl, Ionescu, Freud, Nietzsche, Garcia Marquez, Sallinger, Dostoevski, Gogol, Stainbek, Salvador Dali, Picasso, Van Gogh și o mulțime de alți oameni în care s-a regăsit pe rând sufletul meu, pentru că mi se părea că toți acești oameni au făcut lucruri cum eu nu mai văzusem și au rostit cuvinte pe care eu nu le mai citisem.

Cu alte cuvinte, pe mine mă fascina oricine putea să-mi descopere noi dimensiuni ale propriului meu suflet, pentru că în adâncul meu eu știam că sufletul este fără de margini și că în el se pot petrece cele mai grozave lucruri, atât de grozave, încât mintea mea de atunci nici nu putea să le cuprindă.

Totuși, eu am fost foarte nestatornic în îndrăgostirile mele. Până în clasa a patra am reușit să schimb școala de sport pe școala de muzică și școala de muzică pe școala de pictură. Până la urmă am ajuns poet.

Din pricina acestei nestatornicii mulți ochi au plâns pentru mine. Așa s-a întâmplat că într-o viață scurtă am schimbat multe lucruri: am schimbat locuri și activități și oameni. Acesta nu a fost un lucru ușor,

pentru că fiecare loc și fiecare om și poate că fiecare poet citit a însemnat pentru mine o viață aparte, o viață pentru care a trebuit de fiecare dată să mă nasc și de fiecare dată să mor. Toate acestea au umplut sufletul meu de multă durere și amărăciune...

Când eram copil de leagăn, mămica mă îmbrăca în salopetă, mă lua cu ea călare pe cal și mă adormea în șa. ...când mă avea în pânțele cânta, citea poezii, picta și făcea și alte trăsnași, crezând că așa va reuși să nască un „artist”!

Cu toate acestea, eu m-am simțit foarte neînțeles între artiști. De ce? Nu știu, poate pentru ca toți artiștii nu fac decât să ceară altora să-i înțeleagă, o cer insistent și cu durere, bravând totodată cu nebunia și bizareria lor.

Toate acestea au trecut. Acum oamenii văd în mine un călugăr, un preot. Uneori pe strada adolescenții de 14 ani râd în urma mea, fac glume proaste, iar eu trec serios pe alături, de parcă niciodată n-aș fi fost ca ei.

Atunci sunt un popă morocănos. A începu să-mi placă să fiu un popă morocănos. De ce? Pentru că nu mai simt nici o nevoie să contrazic părerile pe care și le fac oamenii despre mine. De ce? Am zis de ce, pentru că nimeni nu poate înțelege pe nimeni, decât în Duhul Sfânt. Și eu am pe Duhul Sfânt?

Nu pot să zic, dar simt că am fost înțeles odată și pentru totdeauna și că aventura căutărilor mele a luat sfârșit. Cine m-a înțeles atât de profund, atât de dulce? Acesta e secretul inimii mele.

Savatie Baștovoii

Un altfel de post

- Renunță la a-i mai judeca pe alții:
 - descoperă-l pe Cristos care trăiește în ei !
- Renunță la a mai spune cuvinte care rănesc:
 - umple-te de cuvinte care vindecă !
- Renunță la a mai fi nemulțumit:
 - umple-te de recunoștință !
- Ține post de nervi:
 - umple-te cu răbdare !
- Ține post de pesimism:
 - umple-te cu speranță !
- Ține post de preocupări inutile:
 - umple-te de încredere în Domnul !
- Renunță la a te mai plânge:
 - umple-te de respect pentru acea minune care este viața !
- Renunță la a-i mai stresa pe alții:
 - umple-te de o rugăciune neîncetată !
- Renunță la a mai fi acru:
 - umple-te de bunătate !
- Renunță la a-ți da importanță:
 - umple-te de compasiune pentru ceilalți !
- Renunță la teama pentru lucrurile tale:
 - umple-i pe ceilalți de darul tău !
- Renunță la a mai fi descurajat:
 - umple-te de entuziasmul credinței !
- Tine post de tot ceea ce te separă de Iisus:
 - umple-te de tot ce te apropie de El !
- "Numai cu inima poți vedea, esențialul este invizibil pentru ochi."

Antoine de Saint-Exupery

Urkunde

über die

Verleihung der Rechte einer Körperschaft des öffentlichen Rechts an die Religionsgemeinschaft Rumänische Orthodoxe Metropole für Deutschland, Zentral- und Nordeuropa mit Sitz in Nürnberg für das Gebiet des Saarlandes

Vom 4. Juni 2013

Az. A 3 – 3.012.37

Aufgrund des Beschlusses der Landesregierung vom 14. Mai 2013 werden der Rumänischen Orthodoxen Metropole für Deutschland, Zentral- und Nordeuropa mit Sitz in Nürnberg im Anschluss an die Verleihung der Körperschaftsrechte durch den Freistaat Bayern nach Maßgabe ihres seit 2006 geltenden Statuts in der novellierten und von der Diözesanversammlung am 31. Mai 2008 ratifizierten Fassung die Rechte einer Körperschaft des öffentlichen Rechts gemäß Art. 37 Absatz 2 Satz 2 der Verfassung des Saarlandes und Artikel 140 des Grundgesetzes für die Bundesrepublik Deutschland in Verbindung mit Artikel 137 Absatz 5 Satz 2 der Weimarer Reichsverfassung für den Bereich des Saarlandes verliehen.

Alle Änderungen des Statuts sind zur Prüfung von Genehmigungserfordernissen rechtzeitig anzuzeigen.

Saarbrücken, den 4. Juni 2013

Der Minister für Bildung und Kultur

Ulrich Commerçon
Ulrich Commerçon

Corporatie de drept public (Körperschaft des Öffentlichen Rechtes)

În ziua de 7 iunie, a avut loc actul festiv de recunoaștere a Mitropoliei ca și Corporație de drept public în **Landul Saarland** la Ministerul Culturii din Saarbrücken.

Au ținut alocuțiuni: Ministrul Comercon, IPS Serafim și D-I Consul general M. Botorog (Bonn).

În cuvântul său, I.P.S. Serafim a subliniat faptul că "noi românii ca și creștini ortodocși în Diaspora, vrem să ne organizăm viața noastră spirituală și etnică în țările în care trăim după regulile și cerințele acestor țări.

În calitatea noastră de români ortodocși și europeni, în același timp, dorim să fim cetățeni loiali și aici în Germania iar credința noastră să o trăim în pace și în dialog cu ceilalți creștini".

Mulțumim lui Dumnezeu pentru acest mare dar făcut Mitropoliei noastre precum și preoților și credincioșilor ei care au înțeles să sprijine Centrul eparhial în strădania lui de a consolida statutul comunității românești din Germania. Prin recunoașterea Mitropoliei ca și Corporație de drept public ea este acum deplin integrată în societatea germană.

Cu acest cuvânt din Evanghelie, un grup de creștini (56 de persoane dintre care 28 de copii) din parohia Sf. Mucenic Dimitrie Nürnberg, ne-am întâlnit în valea Grimmerthal (îngă Amberg) la un sfârșit de săptămână (5-7 iulie), pentru a aprofunda împreună cu Î.P.S. Serafim și preotul paroh Teofil Herineanu, taina iubirii aproapelui.

Încă din primele momente am pus împreună dorințele și așteptările aduse de fiecare, astfel încât am ajuns ușor la găsirea unui numitor comun. Cuvântul din Evanghelie ne-a venit în ajutor, căci Cel care a zis: „unde sunt doi sau trei, adunați în numele Meu, acolo sunt și Eu în mijlocul lor...”, dorește să fie cu noi tot timpul, nu numai în momentele de rugăciune sau duminica la Sfânta Liturghie. Doar El poate să ne dăruiască unitatea atât de mult dorită. Singura condiție

pe care o pune este: „să ne iubim unii pe alții ...așa cum ne iubește EL ...!”

Astfel pregătirea bucatelor de pus pe mese, plimbarea prin pădure, grătarul sau focul de tabără, jocurile cu cei mici sau fotbalul cu cei mari, lucrul manual sau discuțiile tematice, au devenit ocazii concrete de practicare a dragostei creștine în diferitele ei forme și astfel ocazii de întâlnire cu Domnul Iisus în mijlocul nostru. Prin înrebări și răspunsuri pe tema iubirii concrete în familie : soț - soție, părinți - copii, Î.P.S. Serafim împreună cu preotul Teofil, ne-au descoperit și alte fațete ale iubirii practicate în familie care ne pot ajuta să creștem duhovnicește.

Un moment deosebit l-am trăit cu toții duminică când I.P.S.Serafim a pregătit Proscomidia în mijlocul nostru. Explicațiile date și frumusețea rugăciunilor ne-au atins sufletele, simțindu-ne ca primii creștini ce se adunau în grupuri mici în jurul episcopului, pregătind Cina Domnului. Astfel am conștientizat și mai mult prezența Celui care a zis: „unde sunt doi sau trei, adunați în numele Meu, acolo sunt și Eu în mijlocul lor”, o experiență duhovnicească deosebită, pe care vrem acum s-o împărtășim tuturor. La această întâlnire, devenită deja tradițională (a cincea), constatăm cum crește unitatea între noi de la un an la altul. Mulțumim Domnului pentru darul pe care n-i l-a făcut și sperăm să facem această experiență duhovnicească și în anii următori cât mai mulți.

D.Filippi

Din agenda Părintelui Mitropolit Serafim

2 iunie - slujește Sf. Liturghie și predică la Köln. Săvârșește botezul pruncului Daniel Cristian Tăbuș. la parte la agapă.

4 iunie - ține cuvânt de învățătură maicilor de la Mănăstirea Bussy din Franța.

6 iunie - slujește Sf. Liturghie la Mănăstirea Bussy.

7 iunie - participă la festivitatea de recunoaștere a Mitropoliei ca și Corporație de drept public în Landul Saarland la Ministerul Culturii din Saarbrücken. Au ținut alocuțiuni: Ministrul Comercon, IPS Serafim și D-I Consul general M. Botorog (Bonn). Seara, slujește Sf. Maslu și predică la Fridrichshafen (Pr. Sergiu Rusu).

8 iunie - slujește Sf. Liturghie și predică la Trössingen (Pr. Ionel Nemeș). Săvârșește botezul pruncului Levin Mihăleanu. Se întâlnește cu primarul orașului, D-I Dr. Clemens Maier. la parte la agapă.

9 iunie - slujește Sf. Liturghie și predică la Zürich - Elveția (Pr. Enoiu Romică). la parte la agapă.

12 iunie - săvârșește la Nürnberg slujba înmormântării credinciosului Leontin Șandor.

13 iunie - Înălțarea Domnului - slujește Sf. Liturghie la Nürnberg împreună cu PS Episcop Macarie al Europei de Nord. După Sf. Liturghie, la troița din curtea Mitropoliei, săvârșește un Parastas pentru eroii Neamului

14 iunie - prezidează Sinodul Mitropolitan. Slujește Sf. Maslu la Nürnberg împreună cu preoții Mitropoliei. Prezidează Conferința preoțească anuală care a avut ca invitat pe PS Episcop Siluan (Roma). S-a dezbătut tema: „Școala de duminică și catehizația copiilor și tinerilor”.

INFORMAȚII

15 iunie - slujește Sf. Liturghie în Catedrala din Nürnberg în sobor mare de ierarhi, preoți și diaconi. Prezidează lucrările Adunării eparhiale.

16 iunie - slujește Sf. Liturghie și predică la Nürnberg.

21 iunie - slujește Sf. Maslu la Nürnberg, urmat de Seară duhovnicească.

22 iunie - la Mannheim săvârșește slujba de mulțumire la 50 ani de la cununie a fam. Florica & Walter Hohn, mare binefăcător al Parohiei.

23 iunie - Rusaliile - slujește Sf. Liturghie și predică la Düsseldorf cu prilejul hramului (Pr. Iosif Rădulescu). la parte la agapă.

24 iunie - Sfânta Treime - slujește Sf. Liturghie și predică la Nürnberg.

25 iunie - participă în Domul din Passau la slujba înmormântării Ep. em. de Passau, Dr. Franz Xaver Eder.

28 iunie - slujește Sf. Maslu la Tübingen (Pr. Dr. Nicolae Gilla).

29 iunie - Sf. Ap. Petru și Pavel - slujește Sf. Liturghie și predică la Tübingen. Săvârșește botezul pruncilor Carina Elena Popa și Amadeo Condrat.

30 iunie - slujește Sf. Liturghie și predică la Wiesbaden cu prilejul hramului (Pr. Cristian Vaida). la parte la agapă.

Din agenda P.S. Episcop Sofian

2 iunie - slujește Sf. Liturghie și predică la biserica Sf. Ioan Botezătorul (AHK) din München.

8 iunie - slujește Sf. Liturghie în limba germană la Capela Sf. Siluan.

9 iunie - slujește Sf. Liturghie și predică la Fürstenfeldbruck (Pr. Mihai Baku).

13 iunie - slujește Sf. Liturghie și predică la Capela Sf. Siluan.

14 iunie - participă la lucrările Sinodului Mitropolitan și la Consfătuirea cu clericii din Arhiepiscopie.

15 iunie - participă la lucrările Adunării Eparhiale.

16 iunie - slujește Sf. Liturghie și predică la Berna. Botează pe Anisia, cea de-a treia fetiță a Pr. Laurențiu Precup.

23 iunie - slujește Sf. Liturghie și predică la biserica Sf. Ioan Botezătorul (AHK) din München.

24 iunie - slujește Sf. Liturghie și predică la Capela Sf. Siluan. Primește o delegație a Asociației Diakonia din Aschaffenburg pentru soluționarea problemelor unor imigranți români cu situații precare.

26 iunie - la Academia Catolică, participă la festivitatea de decernare a Premiului Ecumenic Exc. Sale Dr. Joachim Wanke, Ep. em. de Erfurt.

29 iunie - săvârșește Sf. Liturghie și predică la Ulm (Pr. Florin Chelemen), cu ocazia hramului parohiei. Seara, la Capela Sf. Siluan, săvârșește Vecernia în limba germană.

30 iunie - săvârșește Sf. Liturghie și predică la Waldkraiburg (Pr. Marius Turcu), cu ocazia hramului parohiei. prilejul hramului parohiei.

RUMĂNISCHE ORTHODOXE METROPOLIE
FÜR DEUTSCHLAND, ZENTRAL- UND NORDEUROPA

Fürther-Str.166- 168 D-90429 Nürnberg
Tel.: (49)0911/ 3236910; Fax: /3236912
E-Mail: mitropolia@mitropolia-ro.de
Internet: www.mitropolia-ro.de

Abonament:15.50 Euro/ anual (inclusiv porto)
Bankverbindung: Liga Bank EG
Kontonr.: 116 78 04 BLZ: 750 903 00